

Перелік суб'єктів декларування, які зобов'язані подавати декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру

У зв'язку з тим, що питання запровадження електронного декларування майна, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру не вирішено, з урахуванням Прикінцевих положень Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон 2014 року), на сьогодні в частині системи декларування діють норми статті 12 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (далі – Закон 2011 року), відповідно до якої суб'єкти декларування зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, встановленою Законом 2011 року.

Статтею 1 Закону 2014 року визначено, що суб'єктами декларування є:

- ✓ особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (пункт 1 частини першої статті 3 цього Закону);
- ✓ посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені вище.

Більш детально слід зупинитися на другій групі суб'єктів декларування (посадові особи юридичних осіб публічного права). Як зазначається у статті 81 Цивільного кодексу України, юридичні особи, залежно від порядку їх створення, поділяються на юридичних осіб приватного права та юридичних осіб публічного права. Юридична особа публічного права створюється розпорядчим актом Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування. Прикладом таких юридичних осіб може бути, зокрема, державне підприємство, державна установа, центр, навчальний заклад тощо.

Оскільки поняття «службова особа» чи «посадова особа», які є тотожними поняттями, на сьогодні законодавством чітко не врегульовано, то при визначенні чи є працівник посадовою (службовою) особою рекомендується користуватися приміткою до статті 364 Кримінального кодексу України та постановою Пленуму Верховного Суду України від 26.04.2002 № 5 «Про судову практику у справах про хабарництво».

Так, службовими особами є особи, які постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади чи місцевого самоврядування, а також обіймають постійно чи тимчасово в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на державних чи комунальних підприємствах, в установах чи організаціях посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських функцій, або виконують такі функції за спеціальним повноваженням, яким особа наділяється повноважним органом державної влади, органом місцевого самоврядування, центральним органом державного управління із спеціальним статусом, повноважним органом чи повноважною особою підприємства, установи, організації, судом або законом.

Згідно з вищезгаданою постановою Пленуму Верховного Суду України:

- ✓ організаційно-розпорядчі обов'язки – це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів (начальники цехів, завідувачі відділами, лабораторіями, кафедрами), їх заступники, особи, які керують ділянками робіт (майстри, виконробы, бригадири тощо);
- ✓ адміністративно-господарські обов'язки – це обов'язки по управлінню або розпорядженню державним, колективним чи приватним майном (установлення порядку його зберігання, переробки, реалізації, забезпечення контролю за цими операціями тощо). Такі повноваження в тому чи іншому обсязі є у начальників планово-господарських, постачальних, фінансових відділів і служб, завідуючих складами, магазинами, майстернями, ательє, їх заступників, керівників відділів підприємств, відомчих ревізорів та контролерів тощо.